

ಅಂದಿನ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಈಗಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿರುವರು? ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧಗಳ ಹೂ-ಹಣ್ಣುಗಳ ಗಿಡಗಳು ಒಂದೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಪರಿಧಿಗಳೊಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ಮನುಷ್ಯರೂ ಜಾತಿ-ಮತ-ನೀತಿಗಳ ಜತೆಗೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ. ಇಂದು ಹೀಗೇಕಾಗಿದೆ? ದೇಶದಲ್ಲೆಡೆ ಬದುಕಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷದ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಸದಾಕಾಲ ಹೊಗೆಯುಗುಳುತ್ತಲೇ ಇರುವುದೇಕೆ? ಕೋಮುಗಲಭೆಗಳ ಅತಿರೇಕಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನವನ್ನು ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಕುಲುಕುವುದೇಕೆ? ರಕ್ತಸಂಚಾರವಿರುವ ಒಂದು ಮೈಯೊಳಗಿನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಸಿದು ತೆಗೆಯುವ ಹುನ್ನಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದೇಕೆ?

ಕುಳಿತ ಕಾರು ಮನೆಯ ಸಿಟೌಟಿಗೆ ತಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಗುಡ್ಡವಿಳಿದು, ಗದ್ದೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿ ಸುತ್ತಿ ಸವರಿ ನಡೆದು ಬರುವ ಪರಿಯಿಲ್ಲ. ನಡೆದು ಹೊರಟರೆ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಗುವ, ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುವ, ಕರೆದು ಮಾತಾಡುವ ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿಯೊಡನೆ ರಸ್ತೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೊಡನೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸತ್ತು ಮಲಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಗೆ ಇದೇ ಸರಿ. ಹಳೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ದಿನವಿಡಿ ತೆರೆದು ನಿಲ್ಲುವ ತವಕವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಸ ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲು

ಮಾರ್ಚ್, 2020

ವಯ್ಯಾರ